

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هماره
۲۵ اپریل ۲۰۲۰

در حمایت از رفقاء ابراهیم گوچک و مصطفی کوچاک

به دنبال مرگ هنرمند مبارز تُرک، رفیق جانباخته هالین بولک و گزارشی که در مورد مرگ این هنرمند مبارز و علل آن در سایت چریکهای فدائی خلق ایران، "سیاهکل" به تاریخ ۱۲ اپریل درج شد، روز جمعه ۱۷ اپریل ۲۰۲۰ اکسیونی جهانی تحت نام "اعتصاب غذا برای عدالت" با هدف حمایت از ابراهیم گوچک و مصطفی کوچاک که همچنان در اعتصاب غذا هستند به راه افتاد که در آن تمام کسانی که این اکسیون را همراهی می کردند برای یک روز، از خوردن غذا خودداری کردند و با این کار همبستگی خود را با مبارزان چپ و سوسیالیست تُرک در اعتصاب غذا نشان دادند.*

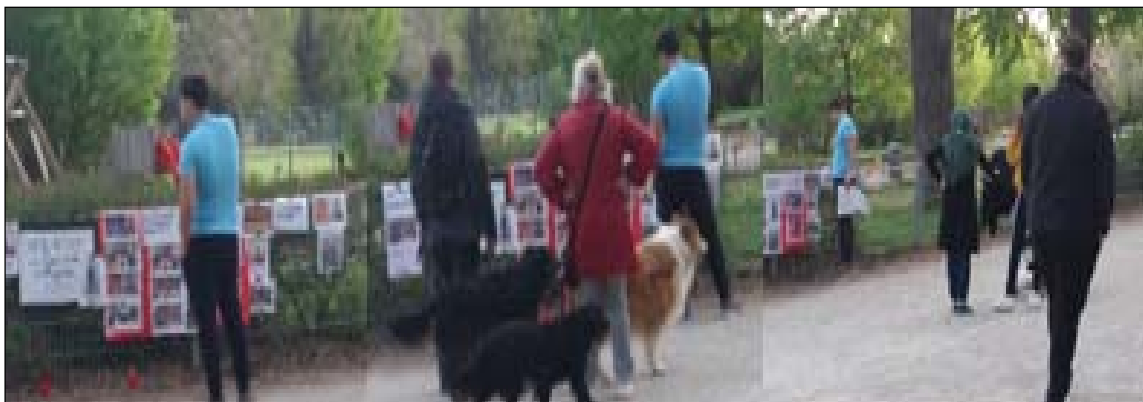
مصطفی کوچاک فعال سیاسی چپ و عضو جبهه مردمی Volksfront (Halk Cephesi) فقط به دلیل اعترافاتی که تحت شکنجه پولیس امضاء کرده ولی بعداً آن ها را پس گرفته، به حبس ابد محکوم شده است. او که تا این تاریخ (۱۷ اپریل ۲۰۲۰) ۲۹۰مین روز اعتصاب غذای خود را می گذراند توسط مأموران امنیتی زندان Sakran-Gefängnis در ازمیر، مورد شکنجه های وحشیانه قرار گرفته و حتی به گفته وکیلش به او به وسیله باطوم تجاوز جنسی صورت گرفته است. وی اعلام کرده که تا گرفتن خواست خود که تشکیل یک دادگاه عادلانه است همچنان به اعتصاب غذای خود ادامه خواهد داد.

ابراهیم گوکچک، گیتاریست گروه هنری انقلابی "گروپ یوروم" که تا این تاریخ (۱۷ آپریل ۲۰۲۰) ۳۰۵مین روز اعتصاب غذای خود را می گذراند، در وضعیت جسمانی بسیار بدی به سر می برد و هر لحظه با خطر مرگ مواجه است. در تاریخ ۲۵ فبروری ۲۰۲۰ در حالی که ۲۵۲مین روز اعتصاب غذای خود را می گذراند از زندان آزاد شد، ولی همراه با رفیق جانباخته خود هلین بولک، که در تاریخ ۳ اپریل امسال بعد از ۲۸۸ روز اعتصاب غذا درگذشت، در خانه مقاومت به اعتصاب غذای خود ادامه داده و خواستار آزادی سایر اعضای گروه خود از زندان شدند. علاوه بر این آن ها می خواهند که از گروه هنری انقلابی "گروپ یوروم" که از سال ۲۰۱۶ فعالیت های هنریش ممنوع شده است، رفع ممنوعیت بشود.

من به دنبال آکسیون قیلی در این روز علاوه بر پشتیبانی از اکسیون "اعتصاب غذا برای عدالت" یعنی خودداری از خوردن غذا، در پارک محل زندگی خود در ویانا با هدف جلب توجه افکار عمومی به جنایاتی که توسط رژیم فاشیستی حاکم در ترکیه و پولیس ارتجاعی آن بر مردم و تمامی فعالان چپ و کمونیست و انقلابی روا داشته می شود، با گذاشتن پلاکاردهائی از حقوق رفقای نام برده حمایت کرده و موجبات بحث و مذاکره با رهگذران در باره شرایط وخیم آن ها را فراهم کردم.

دختر جوان رهگذری با دیدن عکس ها برای چند لحظه ای می ایستد و بعد با عجله از محل آکسیون دور می شود. بعد از گذشتن دقایقی برمی گردد به طرف عکس ها می رود زانو می زند و چند شمعی که با خود آورده بود را روشن می کند. از او سؤال می کنم آیا گروپ یوروم را می شناسد؟ پاسخش مثبت است و در ادامه می گوید که در مورد درگذشت هلین بولک در فیس بوک مطالبی خوانده است و از ابراهیم گوکچک و مصطفی کوچاک هم حمایت می کند.

علاوه بر این برخوردهای بسیار جالب که رهگذران با ایستادن و دیدن عکس ها از خود نشان می دادند، متأسفانه این آکسیون مورد هجوم ۴ نفر از هواداران اردو خان، رهبر فاشیست حزب عدالت و توسعه قرار گرفت. آن ها بشدت به توهین و فحاشی با برگزار کننده این آکسیون پرداختند و گروپ یوروم را یک گروه تروریستی دانسته و می خواستند که عکس ها و پلاکاردها از آن جا برچیده شود. مسؤول این آکسیون با آن ها درگیر شد و با صدای بلند توجه مردم را به برخوردهای ارتجاعی آن ها جلب کرد، طوری که تمام کسانی که بر روی چمن در نزدیکی این آکسیون نشسته بودند دور آن ها جمع شده و به این ترتیب باعث عقب نشینی این مرتجعین شدند، در همین حین یک فاشیست دیگر که به این گروه ۴ نفره تعلق نداشت و بسیار مزورانه خود را به پلاکاردها نزدیک کرده بود و در حله اول مثل یک بازید کننده رفتار می کرد، چند تا از عکس ها را جمع کرد که با هوشیاری از این اقدام ارتجاعی او جلوگیری شد. من با گرفتن عکس و فلم از هر ۵ نفر، آن ها را تهدید به رسانه ای کردن این حرکت ارتجاعی کردم.

نیروهای انقلابی می دانند که در هر کجای دنیا که هستند بایستی علیه فاشیسم و استبداد مقابله کنند و به سرسپردگان مرتجع آن ها امکان عملی کردن مقاصد رذیلانه شان را ندهند و با ایمان به اهداف خود هر چه بیشتر دست به افشاگری علیه استثمارگران حاکم بر نظم جهانی سرمایه داری بزنند.

هنر مردمی و انقلابی همیشه زنده خواهد ماند و با زندانی کردن، شکنجه و یا ممنوعیت کار هنری افراد توسط حزب عدالت و توسعه حاکم بر ترکیه و نظام دیکتاتوری حاکم بر این کشور، سرود عشق و آزادی هرگز خاموش نخواهد شد.

نابود باد فاشیسم!

نابود با سرمایه داری!

زنده باد سوسیالیسم!

هماره

۱۸ اپریل ۲۰۲۰

* طبق گزارش رفقای تُرک، در این اعتصاب غذای یک روزه، در حدود ۴۸۰ نفر از ۸ کشور و بیش از ۵۰ شهر در اروپا شرکت داشته اند.

بعداالتحریر: رسانه ای کردن این تعرض در فیس بوک و آگاهی رفقای تُرک از آن باعث شد پیام های بسیاری از آن ها دریافت کنم که یکبار دیگر عظمت و زیبایی همبستگی بین المللی میان نیروهای کمونیست و مبارز در سراسر جهان را به نمایش می گذارد.

ترجمه پیام یکی از رفقای تُرک در فیس بوک:

دوستان ما از تشکیلات چریکهای فدائی خلق ایران در اتریش، در تاریخ ۱۷ اپریل برای پشتیبانی از کمپین خودداری از خوردن غذا در ترکیه آکسیون را برپا کردند که از طرف نیروهای فاشیست مورد تهدید و آزار و اذیت قرار گرفت. رفیق ما در مقابل این فاشیست ها کوتاه نیامده و برای مردمی که از مقابل آکسیون عبور می کردند به افشاگری در مورد وضعیت رفقائی که در ترکیه از خوردن غذا خودداری کرده اند و همچنین رسوا کردن رژیم ارتجاعی حاکم در ترکیه پرداخته است.

پیام این رفیق به رفقای تُرک در اعتصاب غذا چنین است:

درود ما به تمام نیروهای مبارز و انقلابی که برای آزادی و علیه فاشیسم می جنگند!

زنده باد همبستگی بین المللی!

زنده باد مبارزه ما علیه سرمایه داری و فاشیسم!